

lande, der vil gennemføre folkeafstemninger. Det er Venstres håb, at befolkningerne giver deres ja til EU-medlemskab. EU skal være et politisk samarbejde for alle Europas lande. Yderligere fire lande er allerede på vej. Rumænien, Bulgarien og Tyrkiet er gammelkendte ansøgerlande, som noget nyt kan vi tilføje Kroatien til listen af tidligere kommunistiske lande, der nu søger om optagelse hos os i EU. Flere ansøgere kan komme til, bl.a. fra det tidligere Jugoslavien.

Det er vigtigt, at det i en ny EU-Traktat understreges, at EU-samarbejdet er åbent for alle europæiske lande, der er demokratiske, respekterer menneskerettighederne og har et retssamfund, som er i stand til at leve op til de fælles regler. I Venstre er vi lykkelige for, at vi har nået det mål. Genforeningen af Europa har haft den højeste prioritet for Venstre i EU-samarbejdet i de seneste 10 år. Det er flot, og det er godt for EU-samarbejdets fremtid.

EU's udvidelsesproces startede kort efter Berlinmurens fald i 1989, så der har været tid til at gennemføre mindre tilpasninger af EU-Traktaten, så en udvidelse var mulig. Både Nicetraktaten og Amsterdamtraktaten har været med til at skabe grundlaget for Østudvidelsen.

Når vi alligevel i dag vil anbefale yderligere ændringer af traktaten, er der flere grunde til det. Først og fremmest lykkedes det jo, bl.a. efter dansk pres, at komme igennem med en meget stor udvidelse: 10 lande bliver forhåbentlig medlemmer af EU pr. 1. april næste år.

Det siger sig selv, at det er sværere og tager længere tid at træffe beslutninger i en kreds af 25 lande, end det gør nu, hvor vi er 15 medlemslande. Derfor er der behov for en mere effektiv beslutningsproces i EU med flere flertalsafgørelser. Fremover vil det være næsten umuligt at nå til enighed, hvis alle 25 skal være fuldstændig enige.

Noget andet, der er vigtigt, er, at EU ikke går for meget i detaljer og blander sig i politik, der lige så godt kan løses af de enkelte lande; subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne skal håndhæves. Det må i en ny traktat meget gerne ske ved, at nationale parlamenter i højere grad går ind i arbejdet med disse spørgsmål.

Den udvikling væk fra detaljerne og i retning af mere overordnede rammebeslutninger vil nok under alle omstændigheder blive en konsekvens af, at medlemskredsen udvides. Det vil fremover ganske enkelt ikke være muligt at blive enig, hvis man går for langt ned i detaljerne.

Her er altså et eksempel, hvor udviklingen i EU med Østudvidelsen understøtter en politisk udvikling, som vi i Venstre er meget tilfredse med, nemlig at EU skal løse de overordnede, grænseoverskridende problemer. EU skal ikke blande sig i det, som landene bedre løser selv.

En tredje ting er, at det ville være rart, om flere danskere deltog ved valgene til Europa-Parlamentet, og hvis vi fik en større japrocent ved folkeafstemningerne, når vi skal tage stilling til nye skridt i det europæiske samarbejde. Der er med andre ord et klart behov for at gøre EU mere folkeligt og nærværende.

Det skal for det første ske ved, at der er mere klarhed om EU's rammer. De nuværende mange traktater skal skrives sammen til én. I en let overskuelig indledning, en forfatningstraktat, skal det fastslås, hvad der er EU's hovedopgaver, europæernes rettigheder i forhold til EU-institutionerne skal fastslås, og der skal være en klar arbejdsdeling mellem EU på den ene side og landene på den anden.

For det andet skal samarbejdet gøres mere forståeligt og nærværende ved at gøre det mere effektivt. I dag er der for langt fra tanke til handling eller sagt på en anden måde: Der går for lang tid, fra Kommissionen fremsætter sine forslag, til de kan blive vedtaget af Ministerrådet og Europa-Parlamentet. Beslutningsprocessen skal speedes op.

KL 17.50

Det skal også være lettere for pressen og dermed for befolkningen at følge sagerne. Det kan ske, hvis de ikke trækker ud i årevis. Når Kommissionen er kommet med et forslag, må vi hurtigt have politiske tilkendegivelser fra landene og fra europapolitikerne, så vi kan få et billede af, hvor sagerne står. Det skal være muligt for borgerne at følge den politiske beslutningsproces, fra forslaget fremsættes, til vi har et kompromis.

Så vil jeg slutte af med at sige, at for Venstre er det også meget centralt, at der kommer ansigter på EU, at der kommer nogle valgte politikere i henholdsvis Kommissionen og Ministerrådet, der kan forklare og forsvare EU's beslutninger. Så ligesom i dansk politik er det altså vigtigt, at der er nogle politikere, der kan genvælges, og er dem, der går i front.

EU er rammen om hele Europas politiske udvikling. Det er gennem EU, vi har mulighed for at påvirke den globale udvikling. Vi må være os vort ansvar bevidst også i forhold til de fattigste i verden.